

Jumalateenistus Nõos R, 03.04.26, Suur Reede

Lektsioonid: Lk 23:1–12; Jh 19:1–11; Jh 19:12–17; Lk 23:26–32; Lk 23:33–43; Jh 19:28–30; Mt 27:51–52, 54; Lk 23:48–56

Jutlus: Hb 5:7–9

Laulud: 477; 81 (1); 70 (1); 94 (1–2); 92 (1–3); 90 (1); 96 (1); 378 (1–2); 94 (6); 96 (5); 100 (1–3)

Oma maise elu päevil ohverdas Jeesus palumisi ja anumisi suure hüüdmise ja pisaratega selle poole, kes teda võis päästa surmast, ja teda võeti kuulda tema allaheitlikkuse tõttu. Ja olles küll Poeg, õppis ta kuulekust selle läbi, mida ta kannatas. Ja kui ta oli saanud täiuslikuks, sai ta igavese pääste toojaks kõigile, kes on talle kuulekad...

Heebrea kirja autor võtab meie tänases kirjakohas kokku Jeesuse maise elu: Jeesus palus pisarsilmi oma taevast Isa selleks, et Isa päästaks ta surmast. Meie inimestena murrame pead elu mõtte üle, kuid Jeesus on meile välja pakkunud tõepoolest täiusliku elu mõtte: pääseda surmast. Ja pakkunud välja ka vahendi, kuidas seda saavutada: Jumalat paluda.

Tundub, et inimkond on alati püüdnud seda elu mõtet leida enda seisukohalt: jäädvustada oma nimi tulevastele põlvedele. Ja kinnitanud endale, et selle mõtte realiseerimiseks tuleb teha palju tööd. Kõlab nagu Paabeli torni ehitajate loos: teha endale nime üheskoos tublisti tööd tehes!

Kuid Jumal ootab inimkonnalt midagi muud ja Jeesus on meile õpetanud, mis see on ja kuidas seda saavutada: pääseda surmast Jumalat paludes.

Ometi pole selle eesmärgi, surmast pääsemise saavutamine siiski lihtne. Tuleb palju paluda!

Hb autor ütleb, et taevane Isa võttis Jeesust kuulda tema allaheitlikkuse tõttu. Jeesus suutis tõepoolest olla allaheitlik. Selle võtab ilusti kokku evangelistide kirjeldus tema palvetamisest Ketsemani aias enne oma kinnivõtmist. Nt Mt 26:39 järgi palvetas Jeesus nii: „Minu Isa, kui see on võimalik, siis möödugu see karikas minust! Ometi ärgu sündigu nõnda, nagu mina tahan, vaid nii nagu sina!”

Jeesus, Jumalinimene, palus oma inimliku loomuse sügavusest oma Isalt surmast pääsemist. Ükski inimene ei taha ju surra, sest me kõik oleme loodud surematu Jumala näo järgi. See, mida vahel nimetatakse sooviks surra, nt enesetapjate puhul või oma haigusest või vanadusest eutanaasia abil pääseda soovijate puhul, on kuradi riugaste tagajärg. Sest miks peaks üks jumalanäoline inimene oma surma soovima!

Niisiis, Jeesus palus, et ta taevane Isa ta surmast päästaks ja taevane Isa päästiski! Kuid mitte niisama, vaid Jeesuse allaheitlikkuse tõttu. Jeesus ütles ju Ketsemani aias: „Ometi ärgu sündigu nõnda, nagu mina tahan, vaid nii nagu sina!” Jeesus suutis oma jumaliku loomuse väes olla oma taevasele Isale täiuslikult allaheitlik.

Meie patuste inimestena ei suuda olla täiuslikult allaheitlikud. Jumal õpetab meid meie elus küll seda olema. Loeme meie kirjakohast, kuidas Jeesus õppis oma elus kuulekust kannatuste läbi. See on viis, kuidas Jumal meidki meie elus õpetab.

Ei pea otsima näiteid, kuidas see meie elus juhtub: igaühel meist on oma kannatused. Ja kannatused on ka globaalsel tasandil, kõigil maailma rahvastel. Kui kuulekus Jumalale muutub liiga kõhnaks, siis Jumal lisab kannatusi, et olukorda parandada.

Kuid lõpuni see allaheitlikkus ja kuulekus meie, patuste inimeste puhul võimalik pole. Vaid Jeesus, Jumal ja patuta inimene, oli võimeline olema täiuslikult allaheitlik ja kuulekas. Ka Jeesus õppis seda allaheitlikkust ja kuulekust kannatuste läbi ja sooritas eksami, kui nii tohib öelda, kõige kõrgemale hindele: ta suri ristil inimeste põlatud inimesena, kuid Jumala silmis täiuslikult allaheitliku ja kuuleka Pojana.

Omamoodi võrdpildiks sellele allaheitlikkusele ja kuulekusele on peetud Iisaki ohverdamist Aabrahami poolt, nagu seda kirjeldab 1Ms 22. peatükk. Aabraham oli lõpuni kuulekas Jumalale ning Iisak oli lõpuni kuulekas oma isale ja selle kaudu Jumalale.

Ometi ei läinud Jumal Aabrahami ja Iisaki loos lõpuni: ta ei lasknud Iisakil surra. Miks nii? Jeesuse loo kontekstis võiks arvata, et ka Aabrahami ja Iisaki allaheitlikkus ja kuulekus polnud siiski

täiuslik. Jumal halastas neile ja kinkis neile elu, kuid, nagu teame, nad lõpuks ikkagi surid ja nad koristati oma haudadesse.

Jeesusega läks aga teisiti: ta oli Jumalale täiuslikult allaheitlik ja kuulekas ning, ehkki ta suri, pääses ta surmast!

Ja nüüd kirjutab Hb autor meie kirjakohas: „Ja kui ta oli saanud täiuslikuks, sai ta igavese pääste toojaks kõigile, kes on talle kuulekad...” Igavene pääste kuulekuse eest Jeesus Kristusele! See on justkui uuendatud elu mõte Jumalalt inimestele, oma loodule!

Kuidas see kuulekus siis peaks väljenduma? Usus!

Jeesus ütleb ju Jh 14:1j tuntud sõnad: „Teie süda ärgu ehmu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse! Minu Isa majas on palju eluasemeid.” Kuulekus usus ei pea väljenduma selles, et me otsime oma elus kannatusi, et olla Jeesuse Kristusega võimalikult sarnased. Ei, sest niikuinii me Kristuse tasemeni ei jõua. Kuulekus usus väljendub selles, et me elame oma maise elu koos kogudusega. Ka kogudus kannatab, sest kuulekust tuleb ju õppida. Kuid see kannatus on siiski Jumala Poja, Jeesuse Kristuse Ihus!

Kuid koguduses on ka rõõmu. Kl 3:16 ütleb: „Kristuse sõna elagu rikkalikult teie seas, kõiges tarkuses õpetage ja manitsege üksteist psalmide, hümnide ja vaimulike lauludega, laulge kogu südamest tänulikult Jumalale.” Kuulekust saab Kristuse koguduses õppida ka rõõmsalt: läbi Jumala sõna uurimise ning Jumalale laulmise.

Siiski on täna, Suurel Reedel leinapäev. Just seetõttu, et me mälestame inimest Jeesust Kristust, kes läks oma kannatustes teadlikult lõpuni. Kelle kannatused oli ette planeeritud, ta oli end nendeks ette valmistanud. Jeesus oli patuta ja need kannatused olid tema peal, võiks öelda, ebaõiglaselt, sest ta polnud neid ära teeninud. Ja seetõttu olidki tema kannatused täiuslikud – erinevalt kõigist teistest inimestest, kes on elanud, elavad ja saavad elama. Täiuslikult allaheitlik ja kuulekas inimene Jeesus kannatas täiuslikult!

Täna Suurel Reedel me austame ka Jumalat, kes lasi oma Pojal surra. Aabraham, keda ülal meenutasin, ei pidanud laskma oma pojal Iisakil surra. Kuid Jumal pidi. Sest Jeesus; Jumala Poeg oli selleks võimeline ja valmistunud. Jumal ohverdas oma Poja.

Ja täna me täname Jumalat selle eest, et Jeesus Kristus kannatas ja Jumal ohverdas ainult ühel eesmärgil: selleks, et meie saaksime elada. Elada, vaatamata surmale, mis meid kõiki kord tabab. Elada, uskudes Jumalasse ja Jeesusesse Kristusesse!

Aamen.